

Autorka románů *Obnažená* a *Spútaná*

SYLVIA DAYOVÁ

Temná, podmanivá
síla vášne...

Bestseller číslo jeden v rebríčku *New York Times*

Neskrotená

ROMÁN CROSSFIRE®

Neskrotená

Neskrotená

SYLVIA DAYOVÁ

Original title: Sylvia Day: ENTWINED WITH YOU
Copyright © 2013 by Sylvia Day
Cover photography by Edwin Tse
Cover design by Sarah Oberrender
Published by The Berkley Publishing Group,
a member of Penguin Group (USA)

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2013
Translation © Elena Mrázová, 2013

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri v edícii Fortuna Litera.

www.fortunallibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Martina Korbová
Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-190-7

POĎAKOVANIE

Moja vďaka patrí editorke Hilary Saresovej za jej prácu na *Neskrotenej* aj na predchádzajúcich dvoch dieloch série *Crossfire*. Bez nej by tu zostala vata, veľa cudzích slov, archaizmy a mnoho ďalších nedostatkov, ktoré by pri čítaní odvádzali pozornosť od Gideonovej lásky k Eve. Veľmi Ti ďakujem, Hilary!

Ďakujem svojej agentke Kimberly Whalenovej a editorke Cindy Hwangovej za to, že mi pomohli pri písaní tohto príbehu znovu zachytiť príťažlivosť Gideona a Evy. Vždy keď som potrebovala pomoc, ochotne mi ju poskytli. Ďakujem Vám, Kim a Cindy!

Ďakujem svojmu agentovi pre vzťahy s verejnosťou Greggovi Sullivanovi za veľkú pomoc pri plánovaní a organizovaní môjho náročného rozvrhu.

Ďakujem aj svojmu agentovi Jonovi Cassirovi zo CAA za usilovnú prácu a trpezlivosť, s ktorou odpovedal na moje otázky.

Som vďačná všetkým svojim medzinárodným vydavateľom, ktorí ma úžasne podporovali a nadchli sa pre sériu *Crossfire*.

Ani neviem, ako vyjadriť nekonečnú vďaku svojim čitateľkám za trpezlivosť a podporu. Som vďačná, že môžeme spolu sprevádzať Gideona a Evu na ich nekončiacej ceste.

1

NEWYORSKÍ TAXIKÁRI sú zvláštna odroda ľudského druhu. Nepoznajú strach a cez preplnené ulice sa predierajú bleskurýchlo a až neprirodzene pokojne. Aby som neprišla o zdravý rozum, naučila som sa sústrediť na obrazovku smartfónu a nedívať sa na autá, čo frčia len niekoľko centimetrov od nás. Vždy keď som omylom zdvihla zrak, zistila som, že pravou nohou z celej sily tlačím na podlahu auta, lebo moje telo sa inštinktívne pokúša dupnúť na brzdú.

Tentoraz som však nepotrebovala nijaké rozptýlenie. Bola som lepkavá od potu po intenzívnom tréningu krav maga a hlava sa mi krútila od myšlienok na to, čo spravil muž, ktorého milujem.

Gideon Cross. Už pri jeho mene sa mi cez napnuté telo prehla horúca vlna túžby. Od chvíle, keď som ho videla prvý raz, a keď som cez úžasný a neskutočne krásny zovňajšok nazrela do temného a nebezpečného srdca vo vnútri, cítila som príťažlivosť.

Objavila som druhú polovicu svojho ja. Potrebovala som ho tak, ako som potrebovala tep srdca, a on sa kvôli mne vystavil obrovskému nebezpečenstvu a všetko riskoval.

Hlasné trúbenie ma uvrhlo naspäť do prítomnosti.

Cez predné sklo som zbadala, ako na mňa z bilbordov na boku autobusu žiari miliónový úsmev môjho spolubývajúceho. Pery Caryho Taylora sa provokatívne vlnili a jeho vysoká štíhla postava práve blokovala križovatku. Taxikár opakovane trúbil, akoby tým mohol uvoľniť cestu.

Nemal šancu. Cary sa nehýbal a ani ja nie. Ležal na boku, mal obnaženú hrud' a bol bosý, džínsy mal rozopnuté, aby mu bolo vidieť pás bielizne aj štíhle línie brušných svalov. Tmavohnedé vlasy mal zmyselne rozstrapatené a smaragdové oči mu šibalsky iskřili.

Odrazu ma zaskočila predstava, že pred svojím najlepším kamarátom budem musieť ukrývať strašné tajomstvo.

Cary bol mojou kotvou, oporou a hlasom rozumu – a vo všetkom, čo je v živote dôležité, mi bol aj bratom. Nepáčilo sa mi, že mu nemôžem povedať, čo pre mňa Gideon vykonal.

Zúfalo som sa o tom túžila s niekým porozprávať, aby som sa s tým dokázala lepšie vyrovnáť, to však neprichádzalo do úvahy. Dokonca aj náš terapeut by bol možno etikou a zákonmi viazaný porušiť diskretnosť.

Zjavil sa zavalitý dopravný policajt v reflexnej veste a autoritatívnym gestom ruky v bielej rukavici nasmeroval autobus s reklamou do vyhradeného prúdu. Mávol nám a prešli sme cez križovatku tesne predtým, ako naskočila červená. Oprela som sa s rukami okolo drieku a knísala som sa do rytmu jazdy.

Cesta z Gideonovho strešného bytu na Piatej avenue do môjho bytu na Upper West Side bola krátka, mne však pripadala ako večnosť. Informácie, ktoré mi pred niekoľkými hodinami oznámila detektívka Shelley Gravesová z newyorskej polície, mi zmenili život. Zároveň ma prinútili opustiť jediného človeka, s ktorým som chcela byť.

Gideona som nechala samého, lebo som nemohla dôverovať Gravesovej motívom. Možno mi o svojich podozreniach povedala len preto, aby sa presvedčila, či za ním pobežím a dokážem, že náš rozchod bola len prešpekulovaná lož.

Bože. Od toho emocionálneho chaosu mi srdce bilo ako o život. Gideon ma teraz potreboval rovnako, ak nie viac, ako som ja potrebovala jeho, a predsa som odišla.

Zúfalstvo v jeho očiach, keď nás rozdelili dvere na súkromnom výťahu, ma stále zraňovalo.

Gideon.

Taxík zahol za roh a zastal pred obytným domom. Skôr ako som stihla taxikárovi povedať, aby sa obrátil a zaviezol ma naspäť, nočný vrátnik otvoril dvere na aute a do klimatizovanej kabíny sa vovalil lepkavý augustový vzduch.

„Dobrá večer, slečna Tramellová.“ Vrátnik si pri pozdrave ťukol prstami do čiapky a trpezlivo čakal, kým som vytiahla kreditku. Keď som zaplatila, pomohol mi vystúpiť z taxíka a cítila som, ako mi pohľadom diskkrétne prešiel po uplakanej tvári.

Usmiala som sa, akoby bolo všetko v najlepšom poriadku, ponáhľala som sa do haly, rýchlo som zamávala na recepciu a zamierila som priamo k výťahu.

„Eva!“

Obrátila som hlavu a zbadala som, ako z pohovky vstáva štíhla bruneta v štýlovej sukni a blúzke. Husté vlasy jej padali na plecía a na plných ružových perách jej pohrával úsmev. Zamračila som sa, nespoznávala som ju.

„Áno?“ odvetila som a odrazu sa ma zmocnila ostražitosť. Pri pohľade na jej živé tmavé oči som zbystrila pozornosť. Hoci som bola zničená a pravdepodobne som tak aj vyzerala, vystrela som plecía a pozrela som jej rovno do tváre.

„Deanna Johnsonová,“ predstavila sa a vystrela ruku s upravenými nechtami. „Reportérka na voľnej nohe.“

Zdvihla som obočie. „Dobrý deň.“

Zasmiala sa. „Nemusíte byť taká podozrievavá. Len by som sa s vami rada porozprávala. Pracujem na jednom článku a potrebovala by som vašu pomoc.“

„Nehnevajte sa, ale nespomínam si na nič, o čom by som sa chcela rozprávať s novinármi.“

„Ani o Gideonovi Crossovi?“

Po chrpte mi prebehli zimomriavky. „Najmä nie o ňom.“

Gideon, jeden z dvadsiatich piatich najbohatších mužov na svete, ktorý v New Yorku vlastní toľko budov, až sa z toho človeku krúti hlava, bol vždy v centre záujmu novinárov. Tí však vedeli aj to, že sa so mnou rozišiel a dal sa znovu dokopy so svojou bývalou snúbenicou.

Deanna si prekrížila ruky, takže jej to zvýraznilo výstrih. Všimla som si to len preto, lebo som si ju ešte raz obzrela.

„No tak,“ pokračovala. „Vaše meno z toho môžem vynechať, Eva. Nepoužijem nič, podľa čoho by vás bolo možné identifikovať. Máte šancu trochu sa pomstiť.“

Akoby som mala v žalúdku kameň. Bola presne Gideonov typ – vysoká, štíhla, opálená bruneta. Úplne iná ako ja.

„Určite sa chcete do toho pustiť?“ spýtala som sa potichu a intuitívne som tušila, že niekedy v minulosti sa už s mojím chlapom vyspala. „Nie je to človek, s ktorým by ste sa chceli dostať do sporu.“

„Vy sa ho bojíte?“ odvrkla. „Ja nie. Peniaze mu nedávajú právo robiť všetko, čo sa mu zachce.“

Pomaly, zhlboka som sa nadýchla a spomenula som si, že doktor Terrence Lucas – ktorý sa tiež nepohodol s Gideonom – mi povedal niečo podobné. Teraz som už vedela, čoho je Gideon schopný, ako ďaleko je ochotný zájsť, aby ma ochránil, a predsa som odpovedala úprimne a bez váhania: „Nebojím sa. No naučila som sa voľiť správnu stratégiu. Najlepšou pomstou je ísť ďalej.“

Zdvihla bradu. „Nie každá z nás má v zálohe rockové hviezdy.“

„To je fuk.“ V duchu som vzdychla pri zmienke o mojom bývalom Brettovi Klinovi, ktorý bol spevákom čoraz populárnejšej kapely a jedným z najsexi mužov, akých som kedy stretla. Tak ako z Gideona, aj z neho priam sálal sexepíl. Na rozdiel od Gideona však nebol mojou životnou láskou. Do tej rieky druhý raz nevkočím.

„Počúvajte,“ Deanna vytiahla z vrecka na sukni vizitku, „one-dlho zistíte, že Gideon Cross vás využíval, aby v Corinne Girouxovej vyvolal žiarlivosť a donútil ju, aby sa k nemu vrátila. Keď to pochopíte, zavolajte mi. Budem čakať.“

Prijala som vizitku. „Prečo si myslíte, že viem niečo, čo vás bude zaujímať?“

Zovrela plné pery. „Bez ohľadu na to, aké mal Cross úmysly, prenikli ste k nemu. Snehuliak sa trochu roztopil.“

„Možno áno, ale s tým je koniec.“

„To neznamená, že niečo neviete, Eva. Môžem vám pomôcť zistiť, čo stojí za zverejnenie.“

„Z čoho vychádzate?“ Nemienila som sa prizerať, ako útočí na Gideona. Ak ho chce ohroziť, bude mať do činenia so mnou.

„Ten muž má temnú stránku.“

„Takú máme všetci, nie?“ Čo vedela o Gideonovi? Čo jej odhalil počas ich... kontaktu? Ak vôbec k nejakému došlo.

Nebola som si istá, či sa niekedy dostanem do štádia, keď vo mne pomyslenie na Gideonov intímny styk s inou ženou neodpáli zúrivú žiarlivosť.

„Čo keby sme niekam zašli na kus reči?“ navrhla.

Pozrela som na recepciu, kde sa zamestnanci presvedčivo tvárili, že nás zdvorilo ignorujú. Bola som príliš emocionálne vyčerpaná, aby som sa dohadovala s Deannou, a ešte stále som sa spamätávala z rozhovoru s detektívkou Gravesovou.

„Možno inokedy,“ povedala som. Nechala som si otvorené dvere, lebo som o nej chcela mať prehľad.

Chad, jeden z ľudí na recepcii, akoby vycítil moje rozpaky, a podišiel k nám.

„Pani Johnsonová je na odchode,“ povedala som mu a prinútila som sa uvoľniť. Ak na Gideona nič nevyňuchala detektívka Gravesová, zvedavá reportérka na voľnej nohe neobíde lepšie.

Žiaľ, vedela som, aké informácie môžu uniknúť z polície, a ako ľahko a často k tomu dochádza. Môj otec Victor Reyes je policajt a na túto tému som toho počula až-až.

Obrátila som sa k výťahom. „Dobrá noc, Deanna.“

„Ozvem sa,“ zavolala za mnou.

Vošla som do výťahu a stisla som gombík na svoje poschodie. Keď sa dvere zavreli, zvalila som sa na držadlo. Musím varovať Gideona, ale nedá sa to spraviť tak, aby to polícia nezistila.

Ešte silnejšie ma rozbolela hrud'. Náš vzťah je úplne strelený. Nemôžeme sa ani porozprávať.

Vystúpila som na svojom poschodí a otvorila som dvere bytu. Prešla som cez priestrannú obývačku a kabelku som si zhodila v kuchyni na vysokú stoličku. Pohľad na Manhattan cez veľké okná ma tentoraz nepovzbudil. Bola som taká rozrušená, až mi bolo jedno, kde som. Záležalo len na tom, že nie som s Gideonom.

Cez chodbu som sa vybrala do svojej spálne. Z Caryho izby bolo počuť tlmenú hudbu. Má tam spoločnosť? Ak áno, koho? Môj najlepší kamarát sa rozhodol, že sa pokúsi zvládnuť dva vzťahy – jeden so ženou, ktorá ho akceptovala takého, aký je, a jeden s mužom, ktorému sa nepáčilo, že Cary má pletky aj s inými.

V kúpeľni som cestou do sprchy zhadzovala na dlážku kusy oblečenia. Pod prúdom vody som musela myslieť na to, ako sme sa sprchovali s Gideonom, ako naša vzájomná túžba vyvolala nečakané erotické iskrenie. Tak veľmi mi chýbal. Potrebovala som jeho dotyky, jeho lásku. To všetko vo mne vyvolávalo krutý sexuálny hlad a podráždenie. Netušila som, ako zaspím, keď neviem, kedy sa budem môcť s Gideonom porozprávať. Tolko sme si toho mali povedať.

Omotala som si okolo seba osušku a vyšla som z kúpeľne. Gideon stál vedľa zavretých dvier do mojej izby. Pohľad naňho vyvolal takú prudkú reakciu, akoby mi niekto vrazil. Zasekol sa mi dych, srdce sa mi rozbehlo v divokom rytme, celú ma zaplavila vlna túžby. Akoby od nášho posledného stretnutia uplynuli roky, a nie iba hodina.

Dala som mu kľúč, ale vlastnil celú budovu. S takouto výhodou sa ku mne mohol dostať bez stopy... tak ako aj k Nathanovi.

„Je to tu pre teba nebezpečné,“ poznamenala som, ale to nezmiernilo moje vzrušenie. Vpíjala som sa doňho pohľadom, blúdila som očami po jeho štíhlom, svalnatom tele.

Mal na sebe čierne tepláky a obľúbenú mikinu s logom Kolumbijskej univerzity. Vyzeral ako dvadsaťosemročný mladý muž, ktorým aj bol, a nie ako úspešný miliardár, ktorého poznal celý svet. Do čela mal stiahnutú šiltovku s logom Yankees, ale ani tieň šiltu nezakryl nápadne modré oči. Ostro na mňa pozeral, zmyselné pery mal vážne stiahnuté. „Nevydržal som to.“

Gideon Cross bol neskutočný krásavec, taký nádherný, že keď išiel po ulici, ľudia sa zastavovali a civeli naňho. Kedysi som ho považovala za sexuálneho poloboha a jeho telesné schopnosti mi často dávali za pravdu, ale zároveň som vedela, že je to človek so všetkým, čo k tomu patrí. Rovnako ako ja, aj on si odtrpel svoje a zanechalo to na ňom stopy.

Osud hral proti nám.

Zhlboka som sa nadýchla, moje telo reagovalo na jeho blízkosť. Hoci nás delilo niekoľko metrov, cítila som omamnú príťažlivosť, magnetickú silu druhej polovice svojej duše. Bolo to tak od nášho prvého stretnutia, oboch nás to k sebe nevysvetliteľne ťahalo. Najskôr sme túto šialenú posadnutosť považovali za telesnú vášeň, no potom sme si uvedomili, že jeden bez druhého nevieme dýchať.

Potlačila som túžbu rozbehnúť sa mu do náručia. Stál však príliš nehybne, vedel sa perfektne ovládať. Vychutnávala som si čakanie na jeho pokyn.

Bože, ako ho len milujem!
Zaľal päste. „Potrebujem ťa.“

Pri jeho drsnom, zachrípnutom hlase ma zamrazilo.

„Nemusíš sa tak radovať,“ s úsmevom som si ho doberala. Pokúšala som sa navodiť uvoľnenú náladu, skôr ako ma schytí do rúk.

Milovala som ho divoko aj nežne. Brala som si ho všetkými spôsobmi, ale bolo to tak dávno... Pokožka ma už štekľila a v očiakávaní sa stiahla, túžila po jeho hladnom a zbožňujúcom dotyku. Obávala som sa, čo sa stane, ak sa na mňa vrhne celou silou, keď som taká vyhladovaná po jeho tele. Čo ak sa roztrháme na kusy?

„Šaliev z toho, že nie som s tebou,“ zachrípel. „Strašne mi chýbaš. Mám pocit, že od teba závisí môj zdravý rozum, Eva, a ty chceš, aby som sa z toho radoval?“

Oblizla som si suché pery a on zavrčal, až mi po chrbte prebehli zimomriavky. „Ja sa z toho radujem.“

Napätie v jeho tele sa viditeľne uvoľnilo. Určite sa trápil, ako zareagujem na to, čoho sa kvôli mne dopustil. Popravde, aj mňa to trápilo. Znamená moja vďačnosť, že som zvrhlejšia, ako si uvedomujem?

Potom som si spomenula, ako ma obchytávajú ruky môjho nevlastného brata... ako ma jeho telo tlačí na matrac... spomenula som si na páľčivú bolesť medzi nohami, keď do mňa neprestajne vrážal...

Znovu vo mne ožil hnev a striasla som sa. Ak som zvrhlá, lebo sa teším, že ten svinár skapal, tak nech!

Gideon sa zhlboka nadýchol. Ruku si položil na hrud' a počúchal sa tam, akoby ho bolelo srdce.

„Milujem ťa,“ povedala som mu a v očiach ma zaštipali slzy. „Veľmi ťa milujem.“

„Anjel.“ Rýchlo ku mne prešiel, kľúče pritom odhodil na dlážku, a oboma rukami mi zašiel do mokrých vlasov. Chvel sa a ja som plakala, dojalo ma, ako veľmi ma potrebuje.

Gideon mi zaklonil hlavu, so spaľujúcou vášňou sa zmocnil mojich úst, ochutnával ma pomalými a hlbokými pohybmi jazykom. Jeho vášeň som cítila všetkými zmyslami a rukami som mu zabľúdila pod mikinu. Vzdychol a mne pri tom zvuku stvrdli bradavky a naskočila mi husia koža.

Rozpustila som sa v ňom, odtisla som mu čiapku, aby som mohla zaboriť prsty do jeho hodvábnych čiernych vlasov. Celú ma pohltil jeho zmyselný bozk. Z úst sa mi vydral vzlyk.

„Nie,“ hlesol a odtiahol sa, aby mi videl do očí. „Trhá mi srdce, keď plačeš.“

„Je toho na mňa priveľa.“ Zachvela som sa.

Jeho krásne oči vyzerali rovnako unavené ako moje. Zachmúrene prikývol. „To, čo som...“

„O to nejde. Dôležité je, čo k tebe cítim.“

Pošúchal si nos o môj, rukami mi obdivne prešiel po nahých pleciach – rukami, čo preliali krv, a ja som si vďaka tomu ešte viac vychutnávala jeho dotyk.

„Ďakujem,“ šepla som.

Zavrel oči. „Bože, keď si dnes večer odišla... nevedel som, či sa vrátiš... keby som ťa stratil...“

„Aj ja ťa potrebujem, Gideon.“

„Nebudem sa ospravedlňovať. Spravil by som to znovu.“ Pevnejšie ma zovrel. „Čakal by ho len súdny príkaz, teba ustavičná ostražitosť, bezpečnostné opatrenia až do konca života. Kým by Nathan žil, nemala by si záruku, že si v bezpečí.“

„Nekomunikoval si so mnou. Úplne si ma ignoroval. My dvaja...“

„Sme naveky spolu.“ Končekmi prstov mi prešiel po pootvorených perách. „Je koniec, Eva. Nehádaj sa o niečom, čo sa už nedá zmeniť.“

Odtisla som mu ruku. „Naozaj je koniec? Môžeme byť spolu alebo stále musíme tajiť náš vzťah pred políciou? Máme vôbec nejaký vzťah?“

Gideon mi hľadel do očí, nič neskrýval, ukázal mi svoju bolesť a strach. „Na to som sa ťa prišiel spýtať.“

„Ak je to na mne, nikdy ťa neopustím,“ vyhlásila som rezolútne. „Nikdy.“

Gideon mi rukami prešiel po krku k pleciam, na pokožke mi zanechával horúcu stopu. „Potrebujem, aby to bola pravda,“ zašepkal. „Bál som sa, že ujdeš... že sa ma budeš báť.“

„Gideon, nie...“

„Nikdy by som ti neublížil.“

Chytila som ho za gumu na teplákoch a potiahla som, aj keď som ním nedokázala ani pohnúť. „Viem.“

Telesne som o tom nepochybovala – vždy si pri mne dával veľký pozor. No na emocionálnej rovine sa moja láska s absolútnou presnosťou obrátila proti mne. Mala som čo robiť, aby som znovu začala veriť, že berie ohľad na moje potreby, a ešte stále som pociťovala opatrnosť, ktorá sprevádza hojace sa srdce.

„Naozaj?“ Hľadel mi do tváre, ako vždy cítil aj nevypovedané. „Keby si odišla, zabilo by ma to, ale neublížil by som ti, aby si pri mne zostala.“

„Nikam nechcem ísť.“

Hlasno vydýchol. „Moji právnici sa zajtra porozprávajú s políciou, aby zistili, aká je situácia.“

Zaklonila som hlavu a jemne som sa mu perami pritisla na ústa. Spoločne sme utajovali zločin a klamala by som, keby som tvrdila, že ma to vážne netrápi – napokon, som dcéra policajta -, ale druhá možnosť bola oveľa horšia.

„Musím vedieť, či dokážeš žiť s tým, čo som spravil,“ povedal potichu a namotal si na prst moje vlasy.

„Myslím si, že áno. A ty?“

Jeho pery znovu našli moje. „Keď to inak nejde, prežijem všetko.“

Siahla som pod mikinu a nahmatala som jeho teplú, zlatistú pokožku. Pod dľaňami som cítila pevné, vypracované svaly, jeho

telo bolo zvodné a mocné, pripomínalo umelecké dielo. Oblizla som si pery, zubami som sa dotkla jeho plnej spodnej pery a jemne som zahryzla. Gideon vzdychol. Zvuk jeho rozkoše bol pre mňa ako pohladenie.

„Dotkni sa ma.“ Bol to príkaz, ale vyslovil ho ako prosbu.

„Dotýkam sa.“

Chytil ma za zápästie a odtiahol mi ruku. Bez hanby mi vložil do dlane svoj úd. Prstami som obopla celú jeho hrúbku a pulz sa mi zrýchlil, keď som si uvedomila, že je pod teplákmi nahý.

„Bože,“ hlesla som. „Som z teba celkom rozpalená.“

Prepaľoval ma modrými očami, líca mu očerveneli a pootvoril svoje krásne pery. Nikdy sa netajil tým, ako naňho pôsobím, nikdy nepredstieral, že svoje reakcie ovláda lepšie ako ja. Jeho dominancia v posteli bola o to vzrušujúcejšia – vedela som, že je voči našej vzájomnej príťažlivosti rovnako bezmocný.

Zovrelo mi hrdlo. Stále som nemohla uveriť, že je môj, že ho takto vidím, otvoreného, vyhladovaného a neskutočne sexi...

Gideon mi stiahol osušku. Prudko sa nadýchol, keď spadla na dlážku a ja som pred ním zostala úplne nahá. „Ach, Eva.“

Hlas sa mu chvel od emócií a mňa zaštípali oči. Cez hlavu si prevliekol mikinu a odhodil ju. Natiahol ruku a pomaly sa ku mne približoval, predlžoval okamih, keď sa dotknú naše obnažené telá.

Chytil ma za boky, neposedne pohyboval prstami, dýchal rýchlo a zachrípnuto. Najprv sa ho dotkli konččky mojich prsníkov a vyslali mi do tela náhlu vlnu. Zalapala som po dychu. Zavrchal a pritiahol ma k sebe, zdvihol ma do vzduchu a pospiatky ma niesol k posteli.

2

STEHNAMI SOM NARAZILA DO MATRACA a pristála som na zadku. Gideon skončil nado mnou. Podložil mi ruku pod chrbát, nadvihol ma a posunul do stredu postele, potom zostal obkročmo kľačať nad mojím trupom. Kým som sa spamätala, už mal ústa na mojom prsníku, hebkými a teplými perami mi rýchlo, nenásytne sal bradavku. Nadvihol v dlani ťažký prsník, vlastnícky ho hnietol.

„Kristepane, fakt si mi chýbala,“ zastonal. Na mojej chladnej pokožke bola tá jeho horúca a po toľkých dlhých nociach bez neho som si konečne vychutnávala jeho blízkosť.

Ovinula som nohy okolo jeho trupu, zasunula som mu ruky pod tepláky a poriadne som ho zdrapila za pevný zadok. Strhla som ho k sebe, prehla som sa ako luk a prirazila k nemu, až som cez bavlnenú látku, čo nás delila, pocítila jeho penis. Chcela som ho mať čím skôr v sebe, nech už príde tá istota, že je môj.

„Povedz to,“ nájstojila som. Potrebovala som počuť slová, ktoré boli podľa neho málo výstižné.

Oprel sa o lakte, pozrel na mňa a nežne mi z čela odhrnul vlasy. Sťažka preglgol.

Vypla som sa k nemu a pobozkala som ho na krásne krojené pery. „Tak to poviem prvá. Milujem ťa.“

Zatvoril oči a striaslo ho. Objal ma a tak silno ma stisol, až som takmer nemohla dýchať.

„Milujem ťa,“ šepol. „Až priveľmi.“

Jeho horúčkovité vyznanie mi zavibrovalo v tele. Zaborila som mu tvár do hrude a rozplakala som sa.

„Anjel.“ Nežne mi hladil vlasy.

Zdvihla som hlavu, prijala som jeho ústa a náš bozk bol slaný od mojich slz. Zúfalo som sa k nemu pritískala, akoby mohol každú chvíľu zmiznúť a ja by som si ho nestihla vychutnať.

„Eva...“ Vzal mi tvár do dlaní a jazykom mi vošiel do úst. „Dovoľ, aby som ťa miloval.“

„Prosím,“ šepla som a preplietla som si prsty na jeho šiji. Potrebovala som ho zajať. Jeho tvrdý úd, horúci a ťažký, spočíval na mojom pohlaví, presne v tom správnom uhle mi stláčal pulzujúci klitoris. „Neprestávaj.“

„Nikdy neprestanem. Nemôžem.“

Zovrel mi dlaňou zadok a nadvihol ma, potom šikovne zavlnil bokmi a ja som zhĺkla, lebo mnou prenikla slasť. Bradavky mi stuhli a div sa mu nezabodli do hrude. Jeho krátke ostré chlípky ma nezniesiteľne príjemne dráždili. Medzi nohami som cítila bolestivú túžbu po jeho dorážajúcom úde.

Prešla som mu nechtami od pliec k bokom. On pri tom drsnom láskaní zavrčal, prehľol sa a zaklonil hlavu ako nádherne vzrušujúci dravec.

„Ešte,“ zavrčal znovu, líca mu zrumeneli a pery sa pootvorili.

Oprela som sa o lakte a zahryzla som mu do hrudníka tesne nad srdcom. Gideon zasyčal, zachvel sa, no vydržal to.

Už som v sebe neudržala tú divokú zmes emócií, ktorá sa potrebovala rozliať do sveta – lásku, túžbu, hnev aj strach. A bolesť. Bože, tá bolesť... Stále som ju ostro cítila. Najradšej by som ho rozdzierapala nechtami. Bol by to trest aj slasť. A on by pocítil aspoň zlomok toho čo ja, keď ma odkopol.

Prešla som jazykom po stopách, čo zanechali moje zuby, a on znovu zavlnil bokmi. Jeho vták sa kĺzal pomedzi pysky môjho pohlavia.

„Som na rade,“ zlovestne zašepkal. Oprel sa o predlaktie, až sa mu napli krásne vyrysované mohutné bicepsy, a druhou rukou mi chytil prsník. Sklonil hlavu a zubami obklopil hrot bradavky. Jeho ústa ma pálili ako oheň, jazyk mal ako drsný zamatový bič, ktorým láskal moju jemnú pokožku. Zahryzol do zdurenej bradavky a ja som vykrikla, mykla som sa, lebo mi do samého stredu tela opäť prenikol šíp nenásytnej túžby.

Chytila som ho za vlasy, ba vlastne zdrapila, bola som príliš rozvášnená, aby som pamätala na jemnosť. Objala som ho nohami, zovrela som ho ako v kliešťach, potrebovala som si ho privlastniť. Zotročiť. Nech je znovu môj.

„Gideon,“ zaúpela som. Slzy mi na spánkoch zanechali mokré cestičky, hrdlo som mala boľavé a stiahnuté.

„Tu som, anjel,“ vydýchol a prešiel mi zubami k druhej bradavke. Jeho diabolsky šikovné prsty zatiaľ krútili tou, ktorú zanechal, jemne ju poštipkávali, až kým som sa k tým prstom sama nepritískala. „Nebojuj so mnou. Dovoľ, aby som ťa miloval.“

Až vtedy som si uvedomila, že ho kmášem za vlasy, odťahujem ho od seba, a zároveň sa k nemu pokúšam dostať čo najbližšie. Gideon na mňa zaútočil všetkými zbraňami, zvädzal ma mužnou dokonalosťou a intímnu znalosťou môjho tela. Už som sa poddávala. Oťaželi mi prsníky, pohlavie mi zvlhlo a napuchlo. Rukami som nepokojne blúdila po jeho tele a nohami som ho zvierala ako v obruči.

No aj tak sa odtiahol a zašepkal mi na bruchu: *Tak si mi chýbala... Potrebujem ťa... Musím ťa mať...* Na pokožke sa mi kĺzala horúca vlhkosť, pozrela som dole a uvidela som, že aj on plače. Jeho krásnu tvár poznačil rovnaký výbuch emócií ako moju.

Rozochvenými prstami som sa dotkla jeho líca, utierala som mu slzy, no stále sa objavovali nové. Ticho, prosebne záúpel a nežne sa mi obtrel o dlaň. To som už nezniesla. Jeho bolesť som zvládala horšie ako vlastnú.

„Milujem ťa,“ hlesla som.

„Eva.“ Nadvihol sa na kolenách, stehná mal medzi mojimi mierne rozkročené, úd mal hrubý a tvrdý, mierne sa mu pohojdával.

Všetko vo mne zmeravelo od šialenej túžby. Jeho mohutné telo krásili dokonalé svaly, presne vyrysované a tvrdé. Opálená pokožka sa mu leskla od potu. Bol taký mocný a elegantný, okrem penisu, ten mal od grációznosti ďaleko, bol brutálne praveký, pri koreni hrubý a pretkaný výraznými pulzujúcimi žilami. Aj miešok mal veľký, ťažký a plný. Socha, ktorú by podľa neho mohli vytesať, by bola krásna ako Michelangelov Dávid, no s neúprosne erotickým nábojom.

Úprimne. Gideon Cross bol stvorený na to, aby ženu pomial do šialenstva.

„Si môj,“ zachripela som, vyhrabala som sa na kolená a nemotorne som sa k nemu pritísila. „Si môj.“

„Anjel.“ Vzal si moje ústa v drsnom, chtivom bozku. Nadvihol ma, posunul sa a obrátil nás oboch tak, že sa chrptom opieral o čelo postele a ja som ležala na ňom. Kĺzali sa nám telá zaliate potom.

Jeho ruky boli všade, svalnaté telo sa vypínalo dohora tak ako pred chvíľou moje. Položila som mu ruky na líca, rýchlo som mu jazykom vošla do úst, len aby som uhasila svoj smäd.

Siahol mi medzi nohy, jeho prsty sa so zbožnou úctou zaborili do mojej štrbinky. Stvrdnuté bruška prstov ma pohladili po klitorise a obkružili celý chvejúci sa vstup do pošvy. Ležérne